

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: У-1044/02
Бања Лука, 15.3.2006. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Златка Куленовића, као председника вијећа, те Јанка Нинића и Смиљане Мрше, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Снежане Црнојевић, у управном спору по тужби "Т.-И" д.о.о., Б., заступаног по директору Р. Ћ. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења тужене управе Р. С., Одбора за рјешавање пореских жалби, број 01/0104/413-241/02 од 26.8.2002. године, у предмету обрачуна и уплате акцизе и пореза на промет, у сједници вијећа одржаној дана 15.3.2006. године, донио је

ПРЕСУДУ

Тужба се уважава, оспорени акт се поништава.

Образложење

Оспореним актом одбијена је жалба тужиоца против рјешења управе – Сектора за истраге, обавјештавања и контролу великих пореских обвезника, Одјељења за контролу великих пореских обвезника број 01/0101/490-2168/02 од 22.4.2002. године, којим му је наложено да изврши уплату пореза на промет у износима поближе наведеним у диспозитиву овог рјешења.

Благовременом тужбом тужилац оспорава законитост тога акта, те истиче: да је погрешан закључак тужене стране да је он неосновано умањео основицу за обрачун пореза на промет по основу утрошеног дизел горива, уља и мазива, које је за уговорене услуге обезбиједио инвеститор ЈМДП "Електропривреда" РС, ЗОП РИТЕ, У.; да је то умањење услиједило по одредбама члана 9. уговора о извођењу рударских радова, којег је закључио са тим предузећем дана 5.10.2001. године; да тужена страна без икаквог основа тој уговорној одредби даје правни карактер поклона; да је инвеститор прије закључења овог уговора од Владе Републике Српске добио одлуку број 02/1-020-799/01 од 29.05.2001. године, којим се ослобађа плаћања пореза на промет за дизел гориво Д-2; да је инвеститор прибавио и мишљење тужене стране број 01/0101/052-1766/02 од 07.03.2002. године, из којег такође произилази да је ослобођен плаћања пореза на промет производа и у случају кад на пословима откривања и ископа угља ангажује треће лице; да је отуда у фактурама испостављеним инвеститору правилно вршио одбитак вриједности утрошеног горива, уља и мазива, које је обезбјеђивао инвеститор. Предлаже да се тај акт поништи.

Тужена страна у свом одговору остаје код разлога из образложења оспореног акта, сматра да је он законит, па предлаже да се тужба одбије као неоснована.

Размотривши тужбу и оспорени акт по одредбама члана 39. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 12/94 – у даљем тексту: ЗУС), затим одговор тужене стране и цјелокупне списе предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из слиједећих разлога:

Из списка предмета произилази да је тужилац, као извођач рударских радова на откопавању, утовару, транспорту, одлагању и планирању откривке, те одржавању саобраћајница на ПК Б. С. на Руднику У. у 2001. години, дана 5.10.2001. године закључио уговор са ЈМДП "Електропривреда" РС ЗДП РИТЕ, У. као инвеститором. У члану 9. тога уговора стоји: да ће инвеститор, у складу са својим могућностима, а у циљу остварења уговорених обавеза, обезбјеђивати дизел гориво, уље и мазиво, као и топли оброк; да ће се издато дизел гориво, уље и мазиво одбијати од реализације, тако да ће основ за фактурисање вриједности изведених радова бити умањен за утрошак дизел горива, уља и мазива; да ће дизел гориво, уље и мазиво инвеститор издавати извођачу "у складу са нормативима потрошње које ће регулисати посебним актом"; у случају да се изда више дизел горива, уља и мазива од утврђеног норматива, да ће се то фактурисати "у складу са важећим цијенама и у складу са Законом о акцизама и порезу на промет".

Из образложења првостепеног рјешења, као и оспореног акта (који чине правно јединство) прозилази да тужена страна те уговорне одредбе сматра правно ирелевантним за пореску обавезу тужиоца.

Међутим, из одлуке Владе Републике Српске о ослобађању плаћања пореза на промет за дизел гориво Д-2 број 02/1-020-799/01 од 29.5.2001. године, чију фотокопију је тужилац доставио у прилогу тужбе, прозилази да Влада Републике Српске ослобађа плаћања пореза на промет за дизел гориво Д-2 инвеститора из предметног уговора и то за количину од 7.137.000 литара. Та одлука заснована је на одредбама члана 10. тачке 6. Закона о измјенама и допунама Закона о акцизама и порезу на промет ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/01), дакле, на члану 24. тачке 6. цјеловитог текста тада важећег Закона о акцизама и порезу на промет ("Службени гласник Републике Српске", бр. 25/98, 40/98, 18/99, 29/00 и 18/01). Према тим одредбама, под репродукционим материјалом, у смислу члана 20. став 1. тачка 3. тога закона, подразумијевају се и дизел горива Д-2 за потребе рудника и термоелектрана у количини коју на приједлог надлежног министарства утврди Влада Републике Српске на крају године за наредну годину. А по одредбама члана 20. тачке 3. истог закона, не сматра се прометом производа који служе крајњој потрошњи, продаја производа који имају карактер репродукционог материјала лицу које је регистровано и обавља производну дјелатност, па то, према одредбама члана 19. истог закона, не би било предмет опорезивања.

Смисао те законске одредбе (из члана 10. тачке 6. Закона о измјенама и допунама Закона о акцизама и порезу на промет, која је ступила на снагу 16. маја 2001. године) је очигледно у томе да се олакша економски положај ЈМДП-у "Електропривреда" Републике Српске, као предузећа од стратешког интереса за Републику Српску, да превазиђе његове тадашње економске потешкоће.

Уколико је поменута одлука Владе Републике Српске аутентична, овај суд налази да би она морала имати примјену у утврђивању пореске основице тужиоца, а тиме и за одређивање његове пореске обавезе, али само у границама напријед наведене одобрене количине дизел горива Д-2 и према члану 9. напријед наведеног уговора. То истовремено значи да предметно ослобођење не би обухватало и утрошак уља и мазива, који су, уз гориво Д-2, обухваћени рачунима тужиоца са обрачунима реализације број 05-38/01 од 18.10.2001. године, број 05-39/01 од 24.10.2001. године, број 05-40/01 од 29.11.2001. године и број 05-04/02 од 5.3.2002. године.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да су оспореним актом остварени разлози из члана 10. став 1. тачка 1. и 3. ЗУС-а, па се отуда тужба у овом управном спору уважава тако да се тај акт поништава на основу члана 41. став 1. и 2. тог закона.

У поновљеном поступку тужена страна је у обавези да поступи по одредбама члана 61. ЗУС-а тако да умјесто поништеног, донесе други акт најдаље у року од тридесет дана, рачунајући од дана примитка ове пресуде уз уважавање правног схватања и примједби овог суда у погледу поступка.

Записничар
Снежана Црнојевић

Предсједник вијећа
Златко Куленовић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарне
Амила Подрашчић